

GENT DEL MASNOU

Butlletí Gent del Masnou 3a època núm. 301, setembre del 2012

11 Setembre
2012

TALLERS MASNOU / G. OLIVERAS

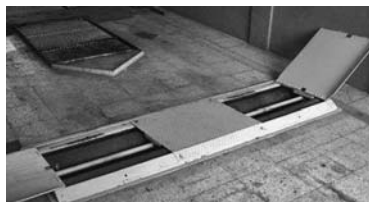
Àngel Guimerà, 14, el Masnou (Ocata)
Tel. Fax 93 540 31 57 / genis.oliveras@gmail.com
Entrada al taller pel carrer Puerto Rico davant del Condis
HORARI DE 7 A 20 NO TANQUEM AL MIGDIA

**Recollida del vehicle a domicili · Cotxe de substitució gratuït
Reparació i manteniment de motociclets i vehicles clàssics**

Cinc màquines de diagnosi

Servei ITV 100%

TALLERS MASNOU DES DE 1923

Ara també multimarca

OPEL

RENAULT

SEAT

CITROËN

PEUGEOT

Volkswagen

Audi

MASNOU.COM

WWW.EL

Portal social

Jordi Viñas Tremols
686 07 87 34

ASSESSORIA IGLESIAS

- FISCAL · LABORAL
- COMPTABLE · ASSEGURANCES
- GESTIÓ IMMOBILIÀRIA
- GESTIONS DE TRÀNSIT

Sant Miquel, 21, A, baixos · 08320 El Masnou
Tels. 93 540 40 53 · 39 95 · fax. 93 540 40 53

Finques Puig sl

Compravenda · Administració · ASS. jurídica

Mossèn Jacint Verdaguer, 14 · El Masnou
Tels. 93 555 10 60 / 17 61 · Fax 93 555 28 90
www.finquespuig.net · info@finquespuig.net

FINQUES MESLLOC

LLIGOÑA CAYETANO

T/ 93.555.69.03

www.meslloc.com

Sant Miquel, 23 - 08320 el Masnou -

Equip de Redacció:

Joan Casals - Joan Muray - Esteve Pujol

Portada: Nit del 10 de setembre

Disseny i muntatge: Taller de publicitat.

Publicitat: 93 555 80 06

Imprimeix: Jobagraf.

Tiratge: 3.500 exemplars.

Paper ecològic de 90 g.

Edita: Gent del Masnou
Dipòsit legal B. 29.758-87

GENT DEL MASNOU
Dr. Agell, 9
08320 El Masnou
93 126 82 20
gentmas@suport.org
www.gentdelmasnou.cat

L'entitat **Gent del Masnou** no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors.

Primeríssim OFRENA FLORAL DE LA DIADA

Dimarts 11 de setembre
del 2012, a les 11.30,
Ofrena Floral a la plaça
de l'11 de Setembre
La **Coral Xabec** hi parti-
ciparà amb el *Cant dels
Segadors*.

Tots els socis i simpatit-
zants de Gent del
Masnou hi sou
convidats.

Editorial

DIADA DE CAIXA O FAIXA

Ens trobem de bell nou davant la celebració de la Diada Nacional de Catalunya en recordança d'aquell llunyà però sempre actual i trist 11 de setembre de 1714; la Diada d'enguany, però, té una rellevància especial davant el curs dels esdeveniments que s'han anat succeint al nostre país d'ençà de la primera consulta municipal per a la independència celebrada a Arenys de Munt el 13 de setembre de 2009, en la qual es preguntava a la ciutadania: "*Està d'acord que Catalunya esdevingui un Estat de dret, independent, democràtic i social, integrat a la U.E.?*".

Aquell agosarat tret de sortida d'Arenys de Munt esperonà la majoria de municipis catalans a seguir-ne la consulta amb un notable èxit de participació, tot i el caràcter no vinculant i la migradesa de recursos amb què comptaven els organitzadors provinents de la societat civil, al marge dels partits polítics amb representació parlamentària.

Aquella iniciativa no va ser en va ni *foc d'encenalls*, com fou menystinguda per sectors polítics i socials de dins i de fora de Catalunya que no combregaven amb la idea. Va ser la llavor d'arrel democràtica que, degudament covada, ha anat madurant fins arribar al dia d'avui amb un gruix cada cop més considerable de catalans que, esgotada totalment la via autonòmica-centralista del *café per a tots* i les inoperants polítiques de *peix al cove*, veuen la independència com a l'únic camí viable per tal que el nostre país surti d'aquest mal pas i s'obri a un futur esperançador com a nou Estat de la U.E.

A més, l'actual situació de crisi, agreujada pel flagrant desequilibri d'una malentesa solidaritat territorial que ens ha acabat asfixiant econòmicament i social, ha estat també un factor fonamental per activar aquesta ventada creixent d'independentisme que s'ha estès arreu, fins i tot en sectors com la immigració o el món dels negocis, fins fa poc gens suspectes d'aventures secessionistes. Dins d'aquest escenari vibrant s'escau, doncs, la Diada, amb la convocatòria d'una concentració-manifestació que faci evident aquest sentiment majoritari del poble català, tip de ser l'ase dels cops i el cornut que paga el beure, que recordi i superi la manifestació del 10-J del 2010 i que doni els arguments definitius –si és que encara no els tenen prou clars– als representants polítics catalans per encetar el nou camí amb confiança i fermesa. És l'hora del caixa o faixa i ja no s'hi valen excuses.

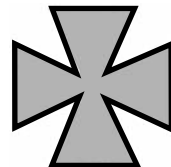
L'adéu a un patriota exemplar

Valguin aquestes quatre ratlles com a comiat d'un bon amic i patriota exemplar, ens referim a Josep Maria Ainaud de Lasarte, que el 9 d'agost passat, als 87 anys d'edat, ens va deixar, després d'una vida completa al servei de Catalunya des del vessant polític i com a promotor cultural indestructible. Home de fermes conviccions polítiques i cristianes, que amb el darrer adéu ens disposa el llegat del seu compromís envers allò que més estimà. Descansi en pau. (En les pàgines interiors d'aquest butlletí hi trobareu un detallat i emotiu *in memoriam*)

El President

Sumari

EDITORIAL	3
BÚSTIA OBERTA	5
IN MEMORIAM per Joan Muray	5
RAÓ D'ESTAT per Joan Camps	6
ENTREVISTA A NÚRIA BURNAT <i>de Pie de Bo</i> per Esteve Pujol	9
RIO+20 per Joan Maresma Duran	10
HISTÒRIA DE LA VILA <i>S'arrien les banderes</i> per Joan Muray	12
CRÒNIQUES per Joan Muray i Esteve Pujol	14
ELS DILLUNAIRES AL MONTARDO D'ARAN per Marià Aran	16
TEATRE CAPITAL per Rosa M. Isart	18
PARLEM DE LLIBRES per Pere Martí Bertran	20
LA PUNTA DE LA LLENGUA per Esteve Pujol	21
GENT DEL MASNOU INFORMA	21
ARRAN DE SÒL per Pledebuilt	22
LA CUINA DE L'ANTONIA per El Cullerot	23
SÍMBOLS DE CATALUNYA	24

24 hores al seu servei

Dies en què les farmàcies del Masnou estan de guàrdia

Setembre 2012

1	dissabte	Riera
2	diumenge	Riera
3	dilluns	Fàbregas
4	dimarts	Ocata
5	dimecres	Dominguez
6	dijous	Riera
7	divendres	Viayna C
8	dissabte	Aymar
9	diumenge	Aymar
10	dilluns	Ocata
11	dimarts	Ocata
12	dimecres	Aymar
13	dijous	Viayna C
14	divendres	Riera
15	dissabte	Fàbregas
16	diumenge	Fàbregas
17	dilluns	Dominguez
18	dimarts	Aymar
19	dimecres	Ocata
20	dijous	Riera
21	divendres	Fàbregas
22	dissabte	Viayna C
23	diumenge	Viayna C
24	dilluns	Dominguez
25	dimarts	Ocata
26	dimecres	Riera
27	dijous	Fàbregas
28	divendres	Viayna C

29	dissabte	Aymar
30	diumenge	Aymar

Octubre 12

1	dilluns	Ocata
2	dimarts	Riera
3	dimecres	Fàbregas
4	dijous	Viayna C
5	divendres	Aymar
6	dissabte	Dominguez
7	diumenge	Dominguez
8	dilluns	Riera
9	dimarts	Fàbregas
10	dimecres	Viayna C
11	dijous	Aymar
12	divendres	Aymar
13	dissabte	Ocata
14	diumenge	Ocata
15	dilluns	Aymar
16	dimarts	Viayna C
17	dimecres	Dominguez
18	dijous	Riera
19	divendres	Ocata

M. de Déu
del Pilar

AYMAR (Maricel)	Almeria, 14	93 555 03 81
DOMINGUEZ	Enamorats 2, (Enfront Estació del Masnou)	93 555 59 36
FÀBREGAS	Navarra, 68	93 555 19 79
OCATA	St. Domènec, 1	93 555 33 08
RIERA	J.Llimona, 22 (Enfront C.Nàutic)	93 555 08 55
VIAYNA (M.J.Cardona)	Prat de la Riba, 23	93 555 04 03

Els serveis de guàrdia són de 9,30 del matí a 9,30 del matí
El dissabte a la tarda està oberta només la farmàcia de guàrdia

h o b e r t a

Les cartes de la Bústia Oberta **cal** que portin: nom, cognoms, adreça, núm. del DNI i signatura de l'autor i **es publicaran** amb el **nom i cognoms** de l'autor o **inicials**. En **cap cas** no es publicaran cartes amb pseudònim. L'extensió **no excedirà de 1.500 caràcters, espais inclosos**; en cas contrari, la Redacció podrà abreujar-les o rebutjar-ne la publicació. Gent del Masnou **no es fa responsable** del contingut de les cartes. Seleccionarà les que siguin d'interès general i no mantindrà correspondència amb els seus autors.

IDEALS, LLEIALTAT, COMPROMÍS I HONRADESA.

Aquests són els valors que s'exigeixen en formar part d'una llista electoral municipal; la nostra ideologia és el fonament de tota l'acció de govern: la lleialtat al cap de llista i a la resta de companys, imprescindible; el compromís amb els dos primers, indefugible; i l'honradesa els ha d'emmarcar tots.

Al cap d'un any de presidir l'Ajuntament en coalició de CiU i Esquerra Republicana, l'Alcalde, màxim responsable, considerant que havia passat prou temps per avaluar objectivament l'acció del seu govern, valorant els encerts i reconeixent els errors, decideix remodelar el cartipàs municipal i la distribució de funcions, amb la finalitat de corregir la gestió d'alguns serveis i assolir els objectius previstos amb més garanties d'èxit.

Això, que en la gestió privada és normalíssim i ben valorat, en la vida política és considerat un fracàs. Potser ja sigui hora, sobretot en els temps que corren, que comencem també a reconèixer aquells polítics que amb humilitat i valentia saben rectificar a temps i esmenar el que calgui.

Quan a algú se li demana la dimissió o se li canvien les funcions que desenvolupa,

sobretot en la vida pública, per força li ha de saber greu; però si s'apliquen els quatre valors esmentats, no hi ha dubtes del que ha de fer; és per això que en Ferran Flo segueix servint el projecte a què des de CiU aspirem per al Masnou.

És lògic (des de l'òptica del tipus de política que encara ara es practica: avorrida i bescantada per la societat, per cínica, retrògrada, antiga, ineficaç, desvaloritzada, conservadora i desvergonyida) que part de l'oposició ho aprofiti per proclamar l'apocalipsi, com sempre ha fet, oblidant que fa cinc anys, si s'haguessin atrevit a fer el que ara critiquen, el Masnou no patiria un forat econòmic de les dimensions del que tenim, ja que haurien corregit a temps les pifíes que han deixat. És clar que els hauria costat una crisi de governabilitat, insuportable per a aquells qui mai no s'han equivocat.

Doncs sí, senyor Alcalde, membres del Govern i Partits que hi donen suport, a mi i a molts més ens tenen al seu costat per encarrar els problemes, per no ser infal·libles, per responsabilitzar-se d'un Ajuntament en fallida i per no acceptar el xantatge de qui, emparant-se en un buit legal, no ha fet res més que aprofitar-se'n en benefici propi.

Sí, senyors de l'oposició, és una crisi de govern, però

sobretot de la llista convergent, i ens en fem responsables, perquè només reconeixent-ho segur que la superem.

Al cap i a la fi seran els masnovins els qui tindran, com sempre, l'última paraula.

Marià Aran

Últim de la llista de CiU

PER A QUI ENCARA NO HO TINGUI CLAR

Per a les persones que diuen que tots els polítics són uns corruptes, que això no té solució, que cal mirar per a tu i que Déu ja mirarà per a tots, que això és perdre el temps, que tot ja està decidit per les multinacionals i el capital, que ara no és el moment de cridar sinó de treballar i mirar de sortir de la crisi, que fora d'Espanya serem petits i que Europa no ens volrà com a país, que hi perdiem més que no pas aniríem a guanyar, que som uns merdes que mai no estem ben avinguts i ens fem la guitzia entre nosaltres mateixos..., també aquells que diuen que no els agrada anar a les manifestacions perquè, el que ells senten, no ho han de demostrar a ningú, o els qui se senten ciutadans del món i defensen que el que s'ha de fer és unificar i no pas dividir, que si les dretes, que si les esquerres, que si els emigrants, també els qui diuen que les masses els aterreixen, que si els espanyols no ho vol·dran, que si als de fora la península tant se'ls en fot, que si els militars no ho permetrien i moltes i més opinions descoratjadores i de desànim, jo els diria: **COLLONADES!**

Qui se senti català perquè és, treballa, viu, o estima

Catalunya ara té el deure i l'obligació de dir-ho ben alt i fort, ara toca de sortir al carrer, i cridar-ho o manifestar-ho com vulgui i fer-ho saber a tothom i que no m'atabalin amb excuses de mal pagador. Ara és l'hora, Catalunya. Aquest 11 de Setembre hem de participar gent d'aquí i nouvinguda, grans i petits, joves i vells, homes i dones, pobres i rics en la batalla democràtica que els catalans hem de lliurar a Barcelona contra la intolerància, l'enveja, la burla, la infàmia, la usurpació, la vexació i també l'odi del nostre sempre gens amic. No tingueu por, no tingueu ràbia, no tingueu odi. Porteu orgull i humilitat, amistat, compromís, fermesa i ganes de tirar endavant. Entre tots podem fer tot el que ens proposem sense sentir-nos culpables de res.

El futur només és nostre.

Som-hi

Lluís Valls i Mar

SE SUPOSA...? SE SUPOSA...

...que la gent ha de ser neta, educada, cívica, etc., però no és així, si més no la majoria. Hi ha una minoria de marrans incívics que deixen tota mena de trastos, fustes, ferros (que recull gratuïtament l'Ajuntament), on li sembla (mai davant de casa seva, sempre a casa d'un altre) i quan li sembla, i a més sense avisar Manteniment. Així al pobre veï que li toca, si no vol aguantar la merda davant de casa seva, no té cap més remei que gratar-se la butxaca i trucar al servei municipal de recollida.

SE SUPOSA...

...que hi ha uns vigilants

cívics, que, si el seu nom és correcte, deurien ser per denunciar els casos de comportament incívic dels ciutadans (?) marrans, tals com deixar trastos sense ser dia de fer-ho ni haver avisat per a la seva recollida. O també el comportament incívic dels marrans que deixen que el seu gos cagui sense recollir-ne el "present".

SE SUPOSA...

...que hi ha un servei de neteja (que paguem tots)

que en comptes de recollir la brossa que els marrans no tiren al lloc corresponent (papereres, etc.), només recull burilles, alguna fulleta o un petit paper... de la resta, ja t'apanyaràs.

SE SUPOSA...

...que hi ha unes normes o lleis per fer actes públics a l'aire lliure, especialment musicals i de nit, com els que s'han fet cada dijous d'aquest estiu al port, els quals començaven a les 11

del vespre(no deien que a aquesta hora s'ha d'abaixar el volum sonor?). Si uns tenen dret a gaudir d'aquests sorolls, els qui ho autoritzen havien de pensar que també n'hi ha uns altres que volien gaudir del silenci, i dormir, per anar a pensar l'endemà.

SE SUPOSA...

...que hi ha (o hi hauria d'haver) unes normes per a la circulació per les voreres de bicicletes i tota mena de

mitjans amb rodes (hi ha plaques posades que indiquen prohibició de circulació), i que s'apliquessin. O és que els qui anem a peu no tenim ni dret a circular-hi?

SUPOSO... que ja he donat prou la murga a les autoritats, que prou feina tenen amb la crisi (bé, com tots); però, si hi hagués més civisme i educació, s'estalviarien, de segur, molts problemes... i peles.

J.M.M.R.

In memriam

JOSEP M. AINAUD DE LASARTE

Historiador, promotor cultural i polític
BARCELONA 1925-2012

Per Joan Muray
Vocal de Cultura

Quan mor una persona com l'amic Ainaud de Lasarte, del seu alt nivell humà, d'una gran saviesa i d'una impressionant bonhomia, sempre predisposat a donar-te la mà i amb un somriure a flor de llavis, hom es queda com orfe, com sense saber on anar i què fer, fins que, rellegint-ne els escrits, recordant-ne les converses, hom reacciona i pensa que hem estat molt afortunats de comptar amb persones com ell, que han deixat un immens bagatge d'humanitat, de cultura, de saber estar i de saber fer; i alhora pensar que has tingut la gran sort de poder gaudir de la seva sincera amistat.

Al llarg de la seva vida ha fet molta feina, moltes de reconegudes, com les del món de la cultura i la política, però també d'altres d'anònimes, i no per això menys importants. Ell les feia sense esperar res a canvi, només pel plaer de la feina ben feta, de l'ajut a l'amic, del servei a la Pàtria.

Aquest seu amor per la nostra pàtria, em fa recordar el primer cop que hi vaig tenir contacte; va ser fa quasi vint anys, quan, en voler fer una exposició sobre els "Símbols de Catalunya", sorgida d'un dels seus innumerable treballs

històrics, li vaig trucar per quedar de veure'ns i parlar-ne. Va donar-m'hi el visticla sense esperar més explicacions, i afegí al final una frase clarificadora del seu tarannà i de la relació que posteriorment mantindríem.

Aquesta frase deia: PER CATALUNYA, TOT!

Josep M. Ainaud de Lasarte havia col·laborat amb *Gent del Masnou* uns quants cops, tals com en les exposicions: "Sant Jordi", conjunt de peces sobre el sant, de la seva col·lecció privada; "Símbols de Catalunya", ambdues el 1994; i a *La Barretina*, per a la qual ens deixà una preuada peça. També va fer la presentació del meu llibre *Històries de la Vila...del Masnou* (I volum), l'any 1999. I el darrer cop fou amb motiu del núm. 200 del nostre butlletí, el 2003, on col·laborà amb un precís i detallat relat sobre la gran pedagogia catalana, la masnovina Rosa Sensat

i Vila, que es titulava *Rosa Sensat, mestre de mestres*.

Del pròleg d'aquell llibre, que també havia escrit, n'he tret alguns paràgrafs, uns mots que, sorgits del seu pensament, ens mostren quin era aquest i com l'expressava. Són aquests:

...els llibres, els tenim a l'abast de la mà i, bons amics com són, es deixen consultar sense preguntar-nos quina hora és —si és tard de la nit— o si som en un dia de festa. El llibre, amic fidel de l'home, és a la nostra disposició sense esperar res a canvi.

La memòria viu mentre viuen les persones; els llibres sobreviuen als qui els han escrit i transmeten els seus coneixements a les generacions que vindran. Les monografies, així com la història local, ens ajuden a mantenir aquesta "memòria col·lectiva" que forma part de la història general...

Com podríem saber qui som avui si desconexem el que vam ser en segles passats? I com podríem parlar del futur del Masnou si no en coneixem a fons el passat?

Les persones són més importants que les pedres, per monumentals que siguin, i nosaltres venim d'unes persones de carn i ossos i no pas d'uns carreus o d'uns pergamins, per nobles que siguin.

Quan plegueu el llibre... alguna cosa de nou haurà enriquit la nostra memòria. I penseu que cadascú de nosaltres és, en bona part, el que recordem...

Com deies, amic Ainaud, la memòria viu mentre viuen les persones; persones com tu les tindrem sempre a la memòria, i la teva memòria viurà PER CATALUNYA, TOT!

Festes de la verema

Alella 2012

7, 8 i 9 de setembre

Veniu a la festa!

Caves
Brut Nature Reserva
Brut Nature
Brut

Roura

Vall de Rials s/n · 93 352 74 56 · Alella

Vins
Rosat "Merlot"
Blanc "Xarel·lo" ·
"Sauvinyong blanc"
Negre
Coupage
Tres ceps reserva
Merlot reserva

Xarel·lo

VINS, CAVES, LICORS
I UNA MICA DE TOT

Àngel Guimerà, 30
Tel. 93 555 21 41
08328 ALELLA

VINS D'ALELLA
SERVEI A DOMICILI

www.materialshoms.cat

Homs

materials per a la decoració

Totes les novetats a la nostra botiga. Gran exposició de ceràmica, pedra natural, parquet, sanitaris, cuines, aixetes, mampares i electrodomèstics

Tota mena de materials i maquinària per a la construcció, decoració, reforma o bricolatge. Dissabte matí obert fins a les 12.

Exposició de material de decoració
Escultor Llimona, 9
93 540 37 69 Alella

Magatzem de material per a la construcció
Joan XXIII, Camí d'Alella (sobre l'autopista)
93 555 81 56 el Masnou

Magatzem i oficines a Alella
Riera Principal, 48-50
93 555 97 53 Alella

LLAR D'INFANTS A PARTIR DELS 4 MESOS

Petit Vailet

CURS

2012-2013

- Programa específic per a cada edat, des dels 4 mesos als 3 anys.
- Horari extens: de les 7.45 del matí a les 18.30 de la tarda
  - Cuina pròpia (triturats, règims, etc.)
  - Servei de pediatre i de psicòleg / escola de pares
- Personal titulat amb experiència • Piscina pròpia • Català i anglès
- Sistema d'estimulació precoç (G.Doman) • Gran jardí • Audiovisuals
- Ritme - Iniciació a la música

I el que és més important... el seu fill o filla serà feliç!

EL PETIT VAILET

Ventura Gassol, 29 el Masnou 93 555 57 11 • www.vailets.com

PORTES I AUTOMATISMES

Enric, sl

- Portes de garatge i barris, manuals i automàtiques
- Automatització de tot tipus de portes i persianes
- Receptors i emissores
- Cèl·lules fotoelèctriques
- Detectores magnètics
- Instal·lació, manteniment i reparacions

DEMANEU INFORMACIÓ

P. Buvisa. C/ Indústria 14 • 93 555 93 88 • Teià

www.automatismesenric.com

RAÓ D'ESTAT

Per Joan Camps i Ortiz

Si les vegades que ha prevalgut la raó d'Estat les decantéssim sobre els plats de la balança que adorna la icona pètria de la justícia per raó a la grandesa o la misèria que han causat, de ben segur que el pes acumulat en el plat de la mentida, la corrupció i l'assassinat escardarien el marbre més sòlid.

El respir de les vacances no ha apai-vagat l'angoixa d'una crisi que cada dia que passa empitjora la convivència ciutadana. Haurem de reconèixer, però, que, mentre nosaltres dormíem dins la bombolla que ens endeutava fins a hipotecar el futur dels nostres fills, néts i besnéts, en altres punts de la terra éssers humans com nosaltres havien nascut i seguien sotmesos per la fam, les epidèmies, els cataclismes naturals i les catàstrofes per negligència mentre la mort indiscriminada del terrorisme sectari o d'estat no superava els estralls de la guerra que les grans potències institucionalitzades en el Consell de Seguretat de l'ONU: Rússia, la Xina, França, el Regne Unit i els Estats Units, investides del dret a veto, procuren que la guerra uniformada estigui ben distribuïda en el planeta, no sigui que la indústria armamentista que estimulen aquests mateixos estats destinada exclusivament a matar es quedi sense clientela. La raó d'Estat, descrita amb l'eufemisme magistral de Maquiavel en *El Príncep* avui és de plena actualitat. Un llegat filosòfic que desentranya l'instint més pervers del gènere humà: el cinisme, o la hipocresia il·lustrada a grau superlatiu que justifica la mentida, l'espoli i l'assassinat en pro d'un bé superior i quasi sempre amb la benedicció divina.

Resumint: quan el poder és assolit per un individu o un per un grup sectari, cal pregonar l'Estat de dret i legislar de manera que la llei reguli el comportament de la ciutadania. Però legislar en pro del bé comú comporta assumir un marc ètic d'equitat on la llei hauria de ser igual per a tothom. Maquiavel

aconsella al seu Príncep, en part imaginar, que les lleis no han de ser justes, no cal regalar gratuïtament benestar, només cal que siguin oportunes proposant millores només aparents; bé, també reals quan no hi hagi més remei, amb suficient mesura, només per evitar la sublevació del poble. És evident que les lleis legislades en base al sentit comú i el poder sota la

por a l'efervescència revolucionària, ha anat derogant la jerarquització de castes. En el nostre entorn més proper, la llei escrita ha abolit l'esclavitud, no discrimina les persones per naixement, raça, sexe, religió, ideologia, opinió o qualsevol sigui la condició humana. Fins i tot la Constitució, que el caçador d'elefants ens recordava fa poc en un discurs impresentable, assevera que tots els espanyols som iguals davant la llei. Però és evident, que el propi text contradiu tan solemne declaració, per exemple, quan discrimina precisament, per sexe, la successió de la Corona.

A la contraportada de *La Vanguardia* del dia 17 d'agost, "La Contra" del periodista Lluís Amiguet arrancava una sentència que denuncia el nepotisme, també el sectarisme, infiltrats en tots els estaments de poder i que és l'origen de tota la injustícia social que afecta els més febles, i el fet que perjudiqui els més indefensos no és el mal pitjor, la gravetat d'aquest greuge comparatiu radica en els danys col·laterals, ja que la discriminació acaba conformant una societat acovardida, transmissora de la seva feblesa en els seus descendents. Les paraules són de Woodie Flowers, un controvertit enginyer nat a Luisiana que es preguntava i, tot seguit, es responia a si mateix amb les frases següents:

Sap per què les grans nacions pròsperes cauen en la mediocritat i la decadència?

Doncs, perquè se'ls espatlla l'ascensor social! Quan els fills dels presidents arriben a president: malament. És perquè els que manen han fet que els seus fills passin per davant dels fills amb més talent dels altres.

El poder pregonava que la llei sigui igual per a tothom i, quan li cal, s'empara en la raó d'Estat per saltar-se-la. És el que feien les famílies honorables del franquisme: quan els prenyaven les filles s'acollien a la llei de família, la raó d'Estat d'estar per casa amb la qual, amb diners i poder, hom pot fer el que li dóna la gana, així les enviaven d'excursió a la clínica del Dr. Gettings de Windsor, on avortaven en secret. Per definició, la raó d'Estat és extensible a tota l'escala social i, si els de dalt poden aplicar-se-la, per què no els de baix?; si som tots iguals davant la llei, si la Llei és per a tothom, la trampa també.

La raó d'Estat amb l'exemple que estem rebent de la Corona pot justificar-ho tot, fins i tot el saqueig de centres comercials que ha posat de moda el populista alcalde i diputat andalús Juan Manuel Sánchez Gordillo.

ENTREVISTA A LA NÚRIA BURNAT, MESTRESSSA DE, **Ple de Bo**, A LA BAIXA Cerdanya

productes artesans

Núria, explica'ns, si us plau, com és que una masnovina com tu vas anar a la Cerdanya i encapçales una empresa familiar capdavantera a Catalunya en productes ecològics d'hort.

- Vaig arribar a la Cerdanya i m'hi vaig quedar, ja que el meu marit abans tenia bestiar i per a la feina cal ser-hi tot el dia. L'empresa *Ple de bo* va començar l'any 2006 després de veure que teníem una gran quantitat d'hortalisses a l'hort, i per aprofitar-les al màxim vam començar a fer-ne melmelades. El producte elaborat no té cap tipus d'herbicides ni pesticides, ja que ens agrada conservar al màxim el caràcter natural del producte.

En què consisteix el secret de la producció de l'empresa *Ple de bo* –nom plenament masnovi– perquè l'èxit us somrigui i vagi en augment?

- Doncs de fet hem mantingut la nostra filosofia original, que consisteix a plantar i transformar un producte natural propi de la zona en melmelades. No comprem cap fruita ni verdura i, si un any no podem elaborar un fruit, avisem el client i se li ofereix una alternativa inclosa al gran ventall de productes *Ple de bo*.

Ens pots enumerar els productes estrella –i fins potser els no tan estrella– que elaboreu a *Ple de bo*, a Travesseres, en plena Cerdanya?

- En total n'ofereim unes 15 varietats. El producte més venut avui dia i més buscat és el xarop de flor de xicoia, seguit per la melmelada de carbassa i taronja, o la melmelada de tres tomàquets, la confitura de pebrot verd, la ceba confitada o el *chutney* de carbassa.

Segur que heu de superar moltes dificultats per poder portar al mercat la gamma de productes ecològics que oferiu actualment; no em refereixo a les de tipus burocràtic sinó a les climàtiques, meteorològiques, ambientals, biològiques... tenint en compte l'afany ecològic que us caracteritza.

- Sí, depenem molt del clima, no tenim cap tipus d'hivernacle ni fem servir productes de cap mena; per tant, la verdura i la fruita maduren naturalment. El clima del Pirineu acostuma a fer endarrerir la collita, ja que fa més fred que a la costa, i de vegades les inclemències climàtiques ens fan perdre part de la collita, però en general el balanç és molt positiu perquè el producte que aconseguim és de molt bona qualitat.

I també és segur que teniu projectes a curt i llarg termini, ja que la inquietud creativa i renovadora és marca de fàbrica de *Ple de bo*. Sempre en barrires alguna de nova, oi?

- Sí, cada dos anys inten-

La Núria Burnat i en Josep Olm, els creadors de *Ple de Bo*

tem fer-ne alguna de nova, però tot depèn de la quantitat del tipus de fruita que obtenim. De vegades plantem una fruita amb intencions molt concretes, però no surt per causes climàtiques.

Com és que al costat de les melmelades i confitures, bledes, mongetes, raves, tomàquets, carbassons, cebes... hi ha pintures (aquarel·les, olis) molt boniques? Que també les conreeu als horts de Mussa? Que és que els aires del Cadí o les aigües del Segre fan miracles d'aquests?

- Bé, penso que tota la família Burnat som molt creatius, cadascú amb temes diferents, i vaig

pensar que, com que el pare s'havia començat a interessar per la pintura, podíem millorar la presentació del producte donant-li un toc artístic, i així és com vam començar a crear quadres petits amb motius relacionats amb la nostra feina. D'això, en fem una base per als nostres lots. És una alternativa al típic cistellet de regal i un detall bonic que es pot penjar a qualsevol racó de casa.

Fes-nos el favor de dir als lectors del

Butlletí de Gent del Masnou com poden contactar amb Ple de bo per terra, mar i aire.

- Per a fer-se una millor idea de la nostra empresa i dels nostres productes, consulteu la nostra pàgina web a www.ple-debo.com o escriviu-nos a pledebo@yahoo.es i ens posarem en con-

tacte amb vosaltres de seguida.

Gràcies, Núria, per les teves respostes tan suggerents; la vostra empresa de productes ecològics relliga amb el Maresme i la Cerdanya, , Mediterrani i Pirineu. Que continueu tenint molta sort! Us la mereixeu!

Entrevistador: **Esteve Pujol**

R E S T A U R A N T

**PETIT
CANIGÓ**

MENÚS DIARIS · SERVEI A LA CARTA · MENJARS PER EMPORTAR
DILLUNS TANCAT

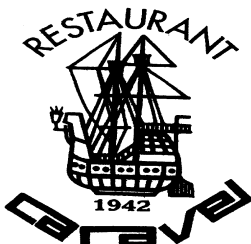
Santiago Rusiñol, 43 · Tel. 93 555 23 96 · El Masnou

Mas Vell

RESTAURANT PIZZERIA

Barcelona, 2 · T 93 555 02 01 · El Masnou

Prat de la Riba, 9 · T 93 555 20 03/75 11 · El Masnou

Rio+20

Per Joan Maresma Duran

A mitjan mes de juny es va celebrar a Rio de Janeiro la Conferència de les Nacions Unides

sobre el Desenvolupament Sostenible. La primera conferència sobre el tema va ser a Rio també el ja distant 1992...

Sense gaires progressos ambientals ni líders de renom, la gran estrella de Rio + 20 no va deixar de ser la natura. Humana, és clar. Durant quasi dues setmanes, Rio de Janeiro va conviure amb una fauna ben variada: indis que apuntaven les seves fletxes contra conductors, dones que protestaven mig nues (fent-nos veure la importància de la sostenibilitat; tal vegada el president iranià *Mahmoud Ahmadinejad* —que va venir a la ciutat— les podria apedregar al seu país per adúlteres sense que ningú li digués res). El trànsit, a l'igual que els acords, no va avançar...

Els indis van ser omnipresents. Representants de més de 200 ètnies caminaven per la ciutat amb els vestits típics: plomes, collarets, arracades i pantalons curts *Adidas*. En ple centre de la ciutat, un dels indis es va exaltar i va córrer darrere de policíes brandant arc i fletxes. El campament dels pobles de la selva era ben a prop del *sambódrom* i al vespre, després de les marxas —ningú és de pedra— bevien unes cereses als bars de les rodalies...

Les protestes es van escampar per la ciutat. I tothom es va empipar, natural-

Marcha Das Mulheres Rio+20

ment. Principalment els qui van ser condemnats a estar-se parats a dins del cotxe o a l'autobús... I des de l'ajuntament declaraven que no sabien res de la majoria de les marxas o manifestacions i, com que n'al·legaven desconeixement, recomanaven paciència... I això que l'equip municipal va decretar festa a les escoles...

El control viari va ser fet per les manifestacions, que funcionaven com semàfors, però sempre vermells... Fins i tot una de les organitzadores de la *Marcha das mulheres* va comentar que en algunes situacions és necessari ocupar els carrers perquè la ciutat s'adoni de la lluita dels moviments socials...

I jo em pregunto: vostè tenia hora per arribar a la feina? O visita al metge des de fa 6 mesos? Doncs no és sostenible queixar-se per aquestes petites qüestions individuals tan egoistes, ja que l'important era parar els cotxes, que, paradoxalment, contaminaven molt més. Pari i escolti els missatgers del bé, perquè no importen ni la seva feina ni la

seva salut, només importa el triomf de la voluntat dels qui es queixen.

No obstant, és evident que trobar una solució, un equilibri entre els manifestants i els qui van a treballar és ben difícil, ja que sí que hem de ser conscients que el planeta blau s'està convertint en un immens abocador i que aquesta societat de consum ha de canviar o ho hem de fer d'una altra manera.

Amb tantes protestes que complicaven la circulació, la paciència va córrer risc d'extinció. Però no hi va faltar el bom humor. I aquest esdeveniment va guanyar diferents lemes: *Rio + 20 minuts més per arribar, Rio + 20 quilòmetres d'embús, Rio + 20 milions de persones a la ciutat, Rio + 20 rals...* Fins i tot la trobada "Cúpula dos povos" (la cimera dels pobles) va ser canviat per "cúpula dos povos"...

També el ministre d'affers exteriors hi va afegir la seva: "L'expectativa era de tenir un document o no tenir-lo, i tenim un document de consens". Encara sort...

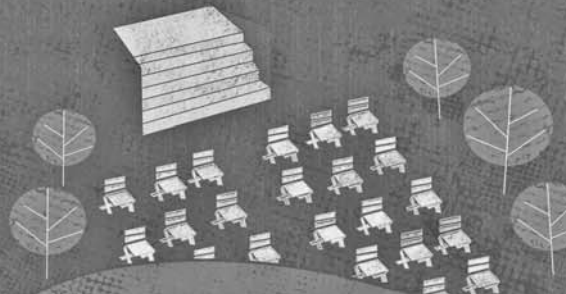
Sembla ser, doncs, que el document definitiu, el dels temes més polèmics —disminució dels combustibles fòssils i augment de les energies renovables o economia verda al tercer món, per exemple— és per a la pròxima cúpula, si és que encara hi haurà ocasió de celebrar un Rio + 40.

I potser, per als *carioques*, aquest esdeveniment va ser com aquell parent llunyà que es queda a casa nostra i, quan en surt, ho deixa tot desendrecat... De vegades és inconvenient, però el trobem a faltar.

NIT
D'HAVANERES
I ROM 2012
22 DE SETEMBRE
PLAÇA D'OCATA
9 DEL VESPRE
EL MASNOU

AMB LES ACTUACIONS:

VELA LLATINA
CANTAIRES DE MONTGRI
BALANDRA
BORINQUEN

Ho organitza:

Sons
Associació Musical Cultural
EL MASNOU

Ho patrocina:

Ajuntament del Masnou

petit **café**

 Automatismes
Enric si

CAN RAC
ELABORACIÓ PROPIA

J. Ramón
Sastreteria Camiseria

PASTISSERIA - BOMBONERIA
miquel
EL
TASTET

metallasseria
Grau
Estampats
Arenas, s.l.

GRUP **SABATÉ**

VERMUT CISA

Jordi Bembench
OBRES I REFORMES

INSTAL·LACIONS BORDADA, SL
L'ENDOLL

escola de música
Emma Calvo

ESTUDI MUSICAL
Carmen
Amo Torra

àgora

LA FRUITA

Xarel·lo
VINIFICACIÓ I ENVELLIMENT
D'ESPUMANES

Històries de la vila

Per Joan Muray

Aquest setembre, i com venim fent anyalment, reservem aquest espai de les "Històries..." per a algun fet que ens relati històries relacionades amb el Fet Nacional Català, sigui de nivell local o nacional, i especialment com una mena de memorial de greuges fetos pels nostres ocupants, dels quals, per desgràcia, portem tants segles a l'esquena... i a la butxaca.

Enguany he triat un fet masnoví, que deuria passar cap als anys vint del segle XX, i que va deixar escrit el patrici català Vicenç A. Ballester i Camps (Barcelona 1872-el Masnou 1938), i que deuria publicar en algun dels diaris o setmanaris als quals col·laborava regularment, tant aquí com a les repúbliques sud-americanes.

Aquest, concretament, i pel fet en si, i tenint present que als anys vint patíem la repressió de la dictadura primoriverista, deuria ser publicat per alguna revista dels Casals Catalans d'Amèrica. Va ser publicat amb algun dels pseudònims que usava, en aquest cas el de *Jordi Boncop*.

Primer posarem l'escrit íntegre, i al final unes conclusions per situar millor el fet i el context de l'època. Diu així:

S'ARRIEN LES BANDERES

"Després d'uns dies de tempestes i ventades, les casetes de lona ja són desaparegudes de la platja; hi restaven les de fusta, col·locades arran del rocam protector de la via fèrria. D'aquestes, una bona part mostraven la Bandera Catalana des que foren instal·lades en el lloc que, prèvia petició i pagament de drets, els havia assenyalat l'Autoritat de Marina que, encertadament, reservà l'emplaçament mateix de l'any anterior als sol·licitants.

Cada any, per aquests volts, s'acostumaven desmuntar les casetes. En ample magatzem es salvaven de les iras hivernals, peça per peça, fins que tornés l'època de les calors i les mars quietes. Vuit o nou mesos passats a l'ombra d'una teulada, i ressortien trasmutades moltes d'elles de color, llamants de blaus i blancs, lluentes de vernís, i amb bandereta nova. Ja és sabut que, si "a mig setembre no hi ha platja segura", i "per la Mercè i Sant Miquel, qui no ha eixugat no eixuga", en canvi per Sant Joan, mal que fes temporal les casetes no han de sofrir desperfecte.

Més avui, el caporal de carabiners ha tramès l'ordre d'arriar les banderes catalanes de les casetes de fusta. I aquesta tarda s'ha complert.

Creurieu que no hi ha res més fàcil que l'arriar la bandera d'una caseta de banys? Un mig fadrí fuster o sastre —hom no en sap l'ofici puix no va uniformat—, amb una escala de mà, prenia el pal on el drap hi està clavat, l'aixecava del gollet on estava ficat, i operació llesta, i anem per una altra. No ha trigat vint minuts a treure-les totes.

Casetes a la platja, a l'època dels fets. Anys 20. S'hi veuen algunes banderes.

Tasca senzilla, sense entrebancs, i exempta de perills, que la pot fer en tan curt temps un mig fadrí fuster o sastre, hom no sap per què ha congregat al camí ral dones i homes del poble i fins estiuejants que romancegen per entornar-se'n a ciutat, encantats del bell espectre de la mar inquieta i qui sap si de l'alegria que donen les banderes flamejant al vent bufi d'on bufi.

Escoltem què diuen els reunits.

A mi em fa llàstima —exclama una dona

del poble— que les hagin de separar de les casetes, elles que s'hi havia acostumat a estar.

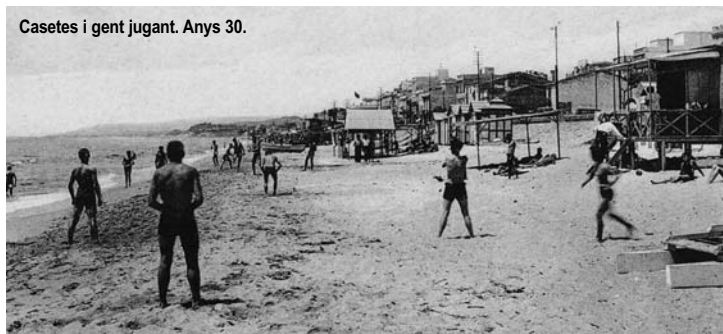
Doncs a "jo" —exclama un carreter que fuma un "caliquenyo" més pudent que el sota cua del cavall del seu carro aturat davant del grup de comentaristes—, a "jo" m'han donat una satisfacció; perquè n'hi havia algunes de tan descolorides i espellifades que més d'una nit quan passava amb el carro ple de verdres, si no hagués estat per la por de la llei de jurisdiccions, que emparava

Casetes de lona a la platja masnovina. Any 1917.

Casetes i gent jugant. Anys 30.

tant la catalana com l'espanyola, les hauria fet desaparèixer.

A casa, el dinar se'ns ha posat malament del disgust –intervenia una xamossana nena de quinze anys, de llargues trenes rosses, de faç i braços colrats pel sol i la marinada, destacant del blanc vestit. I jo mateixa –afegia– he tingut ganes de plorar.

No és pas amb les ganes, que m'he acontentat jo –replicava una matrona de cabells semi grisos–; les llàgrimes no cessen de venir cara avall– deia, acostant als ulls el fi mocador de randes exhalant sentor d'essències de flors.

No n'hi ha per tant, senyora –li responia un altre estiuejant, home reposat, seriós, que s'havia deixat escapar el tren de dos quarts de tres per aturar-se en el grup. –Jo crec que això és el començament. Aviat les haurem de treure –o les hauran de treure– de les monedes d'argent i dels bitllets de banc, puix que les quatre barres en tots hi són, i aleshores sí que perdran un vint-i-cinc per cent de llur valor...

Doncs jo, ara, estic content de no haver-la posat quan vaig adquirir la caseta. Si

llavors no m'interessava el tenir-la, avui em sabria greu d'arriar-la.

L'amo del mig fadri sastre o fuster tenia ambdues mans plenes de pals de banderoles desplegadas que hom diria que es donaven un bes de comiat o de salutació mútua. El grup l'havia anat envoltant i s'era quedat al mig de la circumferència.

Ningú s'havia adonat de la formació d'un altre grup; eren els infantons de vuit anys que s'havien reunit, separats de les persones majors, i que con-

la mainada, els perseguien amenaçant-los cada u segons el costum de la casa: Ho diré al gegant!

Mira que vindrà el papu!

Et pegaré!

No tindràs berenar!

I per l'estil.

Per fi, els reduïren a l'obediència.

Cada familiar se n'anà amb el petit a casa.

I no mancà una sola dona o senyora que no traies de la senzilla calaixera o del luxós "secretaire" una moneda de deu cèntims i un bitllet de cent pessetes, i no digués:

- Ves quina cosa! No m'hi havia fixat mai! Ja té raó aquell senyor, amb allò de les monedes. Res, que hauran de fer nous bitllets i noves peces de deu cèntims!

Jordi Boncop

Conclusions:

Que els anys (i els segles) passen, però certes mentalitats no canvien. Només

Filera de casetes (sense banderes). Als anys 50.

Grup de nens i algun adult al xamfrà del c/ Quintana (ara Pere Grau/Capitans Comellas).

ferenciaven. El més entremaliat d'ells trametia una ordre i s'escampaven a les respectives llars d'on n'eixien amb sengles banderetes, amb llança i tot, set d'ells, i amb tres timbals els restants. Al redoblar d'aquells instruments el so del qual era el que més plavia al gran Napoleó, tots els comentaristes es tombaren vers la vorera del passeig; i mentre l'amo del mig fadri, amb el manat de pals, es dirigia a sa casa, els vaillets i les mossetes corrien en tots indrets, bandereta al coll, saltant al descompassat so timbaler.

I les "mamàs", i els pares de

tolen certes coses en temps, diguem-ne, de "democràcia", i quan no els queda cap més remei (llegeixi's que necessiten vots). Si no, tot i en democràcia, te la foten sense contemplacions.

Que aleshores, com ara, hi ha, entre els nostres, pensaments diversos. Uns de més abrandats, altres de més tous, i també de "botiflers".

I finalment, la sortida que va tenir la mainada. Aquesta, no sé si la tindrien ara. Tant de bo m'equivoqui!

FONS CONSULTATS

Arxiu/Biblioteca MURAY (El Masnou)

Cròniques

Per Joan Muray
Vocal de Cultura

Exposició JOSEP IGUAL

Va tenir lloc del 5 al 31 de maig i, a l'igual que altres cops que aquest artista masnoví ha exposat a la nostra Sala d'Art, va presentar les seves acurades obres, tant a l'oli com a l'aquarel·la.

N'hi havia un munt, massa potser, per ser observades com cal, però totes elles dins l'estil que el caracteritza, un estil que té el seu públic, fet demostrat per la gran afluència que va tenir l'exposició i l'acceptació que van tenir, especialment en temps de crisi com estem.

Exposició L'ART FARAÒNIC (d'ÀNGEL SALVADÓ)

Es va poder veure del 2 al 29 de juny. El seu autor, com en altres ocasions que ha exposat a la nostra sala, ho féu amb una presentació acurada i detallista, amb un gran domini de la tècnica, i especialment del seu coneixement sobre l'enigmàtica civilització egípcia.

L'exposició estava composta d'un reduït i selecte nombre d'obres, totes inspirades en aquella cultura misteriosa que va governar a les ribes del Nil fa uns quants mil·lennis.

Algunes eren obres amb petja antiga, mentre que d'altres eren sorgides o, millor dit, inspirades filosòficament per la ment de l'artista.

Una deliciosa mostra que, tot i les lloances dels entesos, no va passar d'aquí.

Exposició EL PODER DE LES FORMES (de Joan Condal)

Vam tenir aquesta interessant mostra d'escultures de fusta des del 30 de juny al 27 de juliol. Són molts els anys que aquest artista de Caldes de Montbui ens sedueix amb el seu ampli ventall artístic i també artesà.

Com deia, aquest artista polifacètic aquesta vegada ens va portar una sèrie d'escultures de fustes diverses, amb el comú denominador del poder de les formes, formes sensuais del

cos humà, del femení en concret, que no sols cridaven l'atenció per la forma, sinó pel missatge que transferien, un missatge, alhora que sensual, colpidor.

L'altre denominador comú que tenien era, com sempre, la forma tan acurada de la seva presentació, que, si aquesta vegada eren escultures, altres ho havien estat sobre el món de les papallones, sobre mons ignots, sobre moble fos, sobre diorames (tant de caire pessebrístic com d'escenes de la vida i la mort), o el món vegetal, representat en un esplet d'arbres. Bé, és igual el que presenti, sempre porta el seu segell inconfusible. El segell de la feina ben feta i de l'enginy.

XII MARATÓ DE VEUS LÍRIQUES

Com veieu, ja són dotze les maratons de cant líric, tot i que els cops que la Montserrat Aparici, per mitjà dels seus alumnes i Carles Puig al piano, ens ha fet gaudir d'aquest tresor que són les veus humanes, ha estat de tretze, ja que un any van representar una obra sencera i no un conjunt com en la majoria.

L'exímia cantant lírica Montserrat Aparici cada any ens sedueix amb les excel·lents veus dels seus alumnes, així com any rere any ho fa al piano Carles Puig.

Enguany, el concert va anar dedicat al món de l'òpera, tant en àries com en duos. A la primera part ens delectaren amb un seguit de famoses àries operístiques, mentre que a la segona foren els duos els que ens oferiren.

Els artistes queenguany actuaren en aquesta marató foren els següents:

**Carla PALAU, Susanna WAGNER,
Carlota PORTA, Anna ROMA,
Salvador MOLINS i
Blanca SANTIGOSA.**

Fou una gran vetllada, amb la sala plena de gom a gom i d'on aquest

públic va sortir molt satisfet, fet que no sols agrada als intèrprets sinó també als organitzadors.

GRUP RAUXA I LA TERCERA TEMPORADA DE DIUMENGE AMB LLETRES

Per Esteve Pujol i Pons

La perseverança és una virtut i el Grup Rauxa, de Gent del Masnou, la té. Ara no parlo de les obres de teatre que de tant en tant posa sobre l'escenari; parlo de la tercera temporada en què cada darrer diumenge de mes ha organitzat una vetllada a la Sala d'Actes de l'entitat.

Ara ja no és tan sols amb lletres, sinó amb música, cant, dansa, petites dramatitzacions...

La coordinació de Francesc Fàbregas ha aconseguit de mantenir aquestes reunions gairebé familiars mes rere mes al llarg de tres anys.

S'hi ha incorporat gent jove, que hi dona un to renovat que revitalitza el carès de tot plegat.

Els qui hi veniu amb assiduitat o bé que hi heu estat alguna vegada ja sabeu que s'hi barreja l'humor, la lírica, el conte, la narrativa, la facècia...; hi trobeu poesia intimista, poesia èpica, poesia patriòtica, poesia sentimental...; música tradicional, música de pel·lícula, música d'abans i d'ara...; fragments de teatre clàssic i guions nous sobre temes actuals...

Em sembla que no m'equivoco si dic que és com un recer de pau, un oasi mensual de tranquil·litat anímica on hom pot escapar-se del nerviosisme que ens aclapara en el món histeroide que ens hem muntat. Ens convé aquell punt d'una certa ingenuïtat innocent que traspasa amb elegància els seixanta o vuitanta minuts que dura la vetllada. Els sentiments i les

emocions poden fluir discretament com qui amolla sense vergonya un sospir o una llàgrima o un somriure o una riallada franca.

Esperem que a partir del setembre vinent podrem continuar gaudint d'aquestes estones d'art i cultura, de bellesa i entreteniment, on tothom pot prendre part amb senzillesa.

Veniu-hi si no ho coneixeu: potser us agradarà i tot, aneu a saber!

I VINGA BON TEATRE AL MASNOU!

Per Esteve Pujol i Pons

Sí, sí, a qui digui que al Masnou no es fa bon teatre li cauran les dents per mentider, així de clar i català! O, si us agrada més, li creixerà el nas com al Pinotxo!

El GAT ja ens té acostumats a oferir-nos digníssimes obres teatrals; i ho ha tornat a fer als dos darrers caps de setmana de juliol (21-22, 28-29) al teatre del Casino. *Pel davant i pel darrere*, –la comèdia esborrajada i delirant– de Michael Frayn, dirigida amb mà mestra per Montserrat Condeminas. T'atreixeix amb tot, Montse! Que durí!

L'espectador no sabia si quedar-se més admirat de la complexitat i dificultat per la vertiginosa posada en escena o bé de l'histrionisme dels intèrprets, un histrionisme de la més bona llei; la sobreactuació era esperable i més que justificada, ateses les característiques intrínseques d'aquesta peça còmica; no cal insistir en la gesticulació tan estudiada i compromesa del segon acte... i tan ben resolta.

El Jordi Abelló, per dissenyar l'escenografia, i els regidors i tramoies per la immensa moguda a l'hora de l'espectacle, van sortir a saludar amb el mateix dret que els actors i actrius; s'havien guanyat l'aplaudiment més calorós.

Diguem alguna cosa de cada intèrpret i totes ben positives –us ben prometo que no m'untan per aquesta crònica–: La veterana Antònia Camps (*Lola Rius/Mrs. Clackett*) arriba al paroxisme de la comicitat al tercer acte, quan ja

tot li rellesca, quan és capaç d'admetre tots els desastres sobre l'escenari amb una resignació heroica, quan *les coses finalment no acaben d'anar segons el previst i tot acaba precipitant-se i sortint de mare...* quan no se salven ni les sardines! Oi que no et jubilaràs del GAT, Antònia?

L'incombustible Josep Rossell (*Enric d'Àngelo/Roger Smith*) amb una exhuberència expressiva i gestual que fins i tot induïa l'esgotament físic als espectadors asseguts a les butaques; omplia l'escenari i el temps.

La Laurà Villà (*Verònica Crystal/Vicki*), barreja de joventut seductora i esperpèntica alhora, ens encomanava l'histerisme *in crescendo*. Aquesta noia va pujant punts en el teatre vilatà. Llàstima –sempre hi ha una llàstima– que amb la veu d'espiguet que feia –o que li feien fer– no vam entendre res del que deia! Per tenir-ho en compte; i no només per a ella sinó per a altres membres del GAT: a l'escenari cal una dicció esmerada, molt esmerada, que arribi amb claredat fins al darrer rengle.

L'Oriol Casals (*Marcel Bofill/Philip Churchill*) ens va sorprendre més que agradablement amb el capteniment *naïf*, d'una finíssima ingenuïtat colpadora. L'haviem conegut en altres papers excel·lents, però ens ha revelat una categoria altíssima en aquesta obra; vull remarcar l'assaig de la gesticulació al primer acte, que centra tota l'atenció del públic i deixa en segon pla la resta de l'escena que s'hi

desenrotlla.

La Teresa Pons (*Magda Miret/Flavia Churchill*) amb una dicció tan precisa, tan clara, tan ajustada que ja la voldríem per a qualsevol intèrpret teatral; mai no l'haviem vista amb tant de protagonisme i se'l mereix.

El Jaume Boadella (*Pau Taverner/Ladrón*) molt encaixat en un paper farcit d'oportunitats i que va saber aprofitar del tot. De lladres com ell, el món en podria ser ple... perquè les presons en serien buides. No és pas un actor secundari al nostre teatre; és un actor amb papers deliciosament discrets, interpretats d'una manera ben personal; algú em va dir *És que és ell!*

El Roger Piferrer (*Lluís Brou*) en un paper força esquizofrènic, ja que incorpora, i se'n surt del tot, el d'actor i ensems el de director; no devia pas ser fàcil a l'hora dels assajos, oi Montse?

La Clara March (*Cuca Ruiz-Cabestany*), a qui ja vam veure en el paper de protagonista femenina al *Pregó de la Festa Major* d'enguany, eficaç en un rol ben dibuixat i sobri, molt en el seu lloc.

I l'Abel Fernández (*Toni Fuster*), jove actor dotat d'una comicitat natural innegable, que va posar sencera al servei del paper gairebé testimonial que li van encomanar.

Ja ho he dit i ho repeteixo: al Masnou tenim oportunitat de veure molt bon teatre; no ens el perdem pas!

Aviat la propera, GATets i GATets?

Pel davant i pel darrere - Gat

ELS DILLUNAIRES AL MONTARDO D'ARAN

(Sortida 8 i 9 de juliol de 2012)

Per Marià Aran

Quan fa un any tornàvem de l'intent al Tuc de Colomers, tot prenent un cafè a Arties, contemplàvem l'imponent massís del Montardo; la seva estratègica situació ens oferia gaudir d'unes magnífiques vistes i un repte esportiu a conquerir. Ferits encara per les dificultats passades, valoràvem si quedava dins de les nostres possibilitats físiques i decidírem que sí... que sí... que per a l'any 2012 seria el nostre objectiu d'alta muntanya.

Així que els vuit de la dotzena llarga dels dillunaires ens presentàvem a 2/4 de 9 del matí del dia 8 de juliol a la plaça dels *Caballitus*, disposats a assolir el propòsit fet l'any anterior. Després d'un cafetó a mig camí i comprar pa i coca al Pont de Muntanyana —on per cert vàrem descobrir un idioma nou, l'aragonès oriental—, arribàvem a la Vall d'Aran i ens vam dirigir a l'Artiga de Lin, on, després de visitar el que la boira ens var deixar i fer-nos la foto clàssica als "Uells det Joèu", ens crupírem unes excel·lents costelles i botifarres a la brasa, fetes per en Pere i en Joan Anton, a fi de preparar el cos per als esforços propers. Tot seguit, un cop aparcats els cotxes al *Pont de Ressec*, ens disposàrem a iniciar una dura pujada de dues hores fins al refugi de *La Restanca* (2.010 m), però el païment del dinar var fer que l'escurcéssim a només mitja, previ pagament de 3,50 euros, cada un, al taxista que es guanya la vida amb els *vagos i comodons* i els qui, com nosaltres, volen arribar puntuals a l'hora de sopar. La mitja hora ens var fer suar de valent, tant que a l'arribar anàrem directes a la dutxa amb aigua calenta sense limitacions, tot s'ha de dir. Un cop nets i polits, cap a sopar, molt bo i abundant, xerrar una mica i cantar-ne alguna, més aviat fluxet per no molestar, i a les deu cap al llit, que haviem de matinar.

A les sis tothom dempeus, rentar-se la

El Montardo vist des d'Arties, en una pintura d'Albert Corretgé.

cara, preparar les motxilles i esmorzar. Sortim a ¾ de 8, fa vent però no fred. De seguida afrontem una forta pujada que ens portarà a l'*Estany de Cap del Port* (2.235 m); una mirada enrere ens permet gaudir a vista d'ocell de l'estany i el refugi il·luminats per les ombres i clarors del dia naixent..., on fem la foto obligada. Seguim cap al Coll de Crestada (2.475 m); abans d'arribar a la tartera una altra foto clàssica de l'estany amb la Serra de Rius al fons. En *Nespro* puja com una moto..., què s'ha pres aquest noi? De cop, quan sortim del coll, el sol ens enlluerna... Rètol d'entrada al Parc Nacional i vista grandiosa del circ del Montardo, l'estany de Monges amb un blau cel intens, la serra de Tumanaja brillant, la Punta Alta amb boires fumejant, les agulles de Travessany a l'obaga..., no t'ho acabes... Oooh! Petit descans, menjotejar i més fotos. Ara sí, ataquem la costeruda enfilada del cim, l'esforç fa que ens dividim en petits grupets d'acord amb el ritme de cada un; val a dir que les distàncies són curtes i ens agrupem fàcilment, aquell no camina... vola, el vent ha amainat, no fa calor, suem poc, bufem més, coll del Montardo (2.756 m), congesta de

neu, estanyols de desglaç, tots junts altra vegada, enfilem el tram final, de nou ens dividim i ho enfoquem per allà on podem, la pala és herbosa, no té perill, els més avançats esperen la resta... i per fi som dalt... per estricte ordre d'edat, com és manat (2.833 m.). El Montardo; de nou vent fort, però quina... vistaaa!, de cara a baix una munió d'estanys grans i petits. Al fons de la vall es veu la cafeteria d'Arties i els cotxes aparcats, naturalment gràcies als binocles d'en Ciscu; i, si aixequem la vista, contemplem els massissos de les Maleïdes amb l'Aneto i els Beciberris, el cercle dels Colomers, el Mauberne... Són 360° magnífics... Tots tornem a recordar el fallit intent de l'any passat quan veiem el Tuc davant nostre a la mateixa alçada... Abraçades, fotos amb la senyera de *Gent del Masnou* i cap avall

Son 2/4 de dotze, anem una mica endarrerits, trobem gent de diverses nacionalitats i fem comentaris sobre el temps, el paisatge, etc... ens desitgem bon dia i sort...; amb els de Cantàbria la cosa s'embolica, la relació Catalunya-Espanya sempre és difícil; no passa res, seguim camí, voregem llacs i estanyols envoltats de serrallades impressionants, les comes comencen a notar els afectes de la marxa, en Pere i en Joan Anton acceleren, anem fora de l'horari i s'ha d'encarregar el dinar al refugi Ventosa i Clavell; hi arribem a les dues del migdia, l'entorn, amb l'estany Negre a sota mateix i el Comalespasa presidint-lo, espatarra els qui no ho coneixen. Unes clares i uns macarrons amb verduretes, màxim ¾ d'hora, i continuem la davallada, hem quedat a les cinc a la presa de Cavallers amb la furgoneta que ens tornarà a la Vall d'Aran, en Salvador i en Calet continuem fotografiant-ho tot, en Joan Anton no es troba prou fi de la budellada i té el posat seriós tot i que segueix marcant el ritme al costat d'en Pere; passem per les *Llastres de la Morta* on l'aigua i les cascades són protagonistes; en Josep s'enorgulleix que a la seva edat aguantí tan bé una caminada tan feixuga, i en Ciscu camina i camina concentrat. Des del grupet més endarrerit observem com en

Nespro i en Salvador no s'adonen del pont que travessa el riu i queden obligats a creuar a peu els rierols que serpentejaven la *Pleta de Riu Malo*, es tracta d'un lloc espectacular, els esperem per baixar plegats cap a la presa, que ja veiem al fons de la vall, és el tram més pesat, vorejar-la no s'acaba mai. Ens retrobem tots junts a les cinc en punt al peu de la presa, cansats i assedegats, però contents d'haver gaudit d'uns dies fantàstics d'alta muntanya en un dels llocs més bonics dels Pirineus.

Al cap de dues hores, després d'una curta visita a Boí, amb visita ràpida a l'església romànica de Sant Joan, ens trobem de nou a la cafeteria d'Arties, fent els números i passant comptes

abans de tornar al Masnou. Una forta encaixada i una abraçada entre tots

segellen la satisfacció que sentim, no cal dir-nos res.

escola de música

Emma Calvo

Matrícula oberta

T'agrada cantar? T'agrada el gospel?

C/Parlament de Catalunya 28, el Masnou
93 540 86 96 · 630 16 33 26

TALLER DE PUBLICITAT
DISSENY GRÀFIC

Jaume I, 112
93 555 80 06/16 59
08320 El Masnou - El Maresme
Lluís Valls Marí

Treballs d'impressió
i preimpressió

**TAXIS DEL
MASNOU**
93 555 86 86

*A
qualsevol
hora*

44è Curs de Balls de Saló de Gent del Masnou

Del 21 de setembre al 14 de desembre

Cada divendres de 20.30 a 22

**Rock, tango, cha-cha-cha, vals, polca, fox,
pas doble, mambo, etc... A partir de nivell 0**

**Preu parella soci: 75 € no soci 85€
Inscripcions i pagament a CatalunyaCaixa**

**informació a Gent del Masnou Dr. Agell, 9,
de 6 a 2/4 de 9 del vespre 93 126 82 20**

**Places limitades
Vocalia Recreativa**

Pasa-t'ho bé!

Teatre capital

(La cartellera barcelonina)

Per Rosa M. Isart (rmisart@hotmail.com)

I va, i va i va...

Els **taurons** i l'esglai-desmai que trobem a l'espectacle *La Sireneta* del Guasch Teatre (c/ Aragó, 140) ens van de perles. Així ens sentim, així vivim l'acció política del **PP**. En aplicació del Reial Decret espanyol 20/2012 del 13 de juliol, a partir de l'1 de setembre del 2012 puja el preu de les entrades als teatres del nostre país. Es va veient, doncs, que l'actual equip que ens governa des de Madrid vol que el gènere humà no reflexioni i que el poble no tingui accés a la cultura cuinada artesanalment des de l'art efímer. Comencem bé... Després de la marejada i indignació, cartellera. Arriba al **Teatre Goya** (c/ Joaquín Costa, 68) la producció de Pentación

A partir del 6 de SETEMBRE

querida Matilde
de ISRAEL HOROVITZ

LOLA HERRERA
DANIEL FREIRE
ANA LABORDETA

www.teatregoya.cat
entrades www.teatregoya.cat

teatregoya **CODORNÍU**

Querida Matilde, d'Israel Horovitz (en una adaptació teatral d'Antonio Albert i Juan Luis Iborra), amb un repartiment encapçalat per **Lola Herrera**, Daniel Freire i Ana Labordeta. L'obra estarà en cartell al teatre —ara es diu Teatre Goya Codorniu— del 6 de setembre a l'11 d'octubre.

El **Teatre Tantarantana**, valent, com sempre, enceta el dia 19 de setembre el seu **Cicle de Dansa i Teatre Físic** (Maryluz Arcas, Carmen Werner, Alicia Soto, Cia. Nadine Gerspacher, etc.), fins al 14 d'octubre. Constitueix la vuitena edició. Endavant.

28 al 30 de setembre. **El Mercat de les Flors** obre la seva temporada 2012-2013 amb una proposta especial organitzada conjuntament amb l'Institut Ramon Llull, que celebra el seu desè aniversari, i que du el nom d'INDISCIPLINES. Potenciant el diàleg entre artistes de diferents disciplines, hi ha col·laboracions ben interessants com ara la de **Cesc Gelabert** amb **Isaki Lacuesta**, que presentaran el projecte *Tranç* (codirigit per Cesc Gelabert i el cineasta Lacuesta, i amb interpretació escènica de 35' del propi Gelabert i de les ballarines Roser López i Lorena Nogal, hi participen també ballarins de la companyia IT Dansa, de l'Institut del Teatre i alumnes de l'escola Oriol Martorell). *Tranç* combina ressonàncies del passat i desdoblaments del present en l'escenari; ballarins en viu amb imatges projectades sobre metacrilats transparents: evocacions = de figures de la nostra història (Carmen Amaya, Vicente Escudero, Joan Magriñà, La Maña, Rosita Mauri, Tórtola València), mestres vius (Yiya Diaz, Anna Maleras, Albert Sans) i les projeccions fugaces de ràfegues de moviment d'alguns dels nostres contemporanis (la masnovina Marta Carrasco, Andrés Corchero, Àngels Margarit, Maria Muñoz, Thomas Noone, Sol Picó).

Estem ballant-la. Caldria prendre mesures, companys. I fer pinya. Una pinya intensa plena de tisores.

**DISSABTE, DIUMENGE I DILLUNS SEREM DAVANT DE
L'AJUNTAMENT DEL MASNOU VENENT ESTELADES, SAMARRETES,
PINS, BOSSES, CLAUERS, I MÉS COSETES QUE ET PODEN
AGRADAR. TAMBÉ ET DONAREM INFORMACIÓ SOBRE LA SORTIDA
A LA MANIFESTACIÓ DEL PROPER
11 DE SETEMBRE A BARCELONA.
VINE'NS A VEURE.
HI HA MOLT PER FER I TOT ÉS POSSIBLE.**

Al Masnou
Decidim!
2 0 1 2 ANC

Parlem de llibres

Per Pere Martí i Bertran

La crisi i els éssers fantàstics

Joles Sennell, pseudònim de Pep Albanell (Vic, 1945) quan escriu per a infants, continua actiu com sempre i ens ofereix un nou títol, *El follet Bambalambà* (1), carregat de la fantasia i alhora del realisme que caracteritzen bona part de la seva obra. Fantasia que ja trobem al títol i que ressegueix tota la narració, ja que el follet, guardador de tresors del seu bosc, parla amb la gent, viatja a la ciutat... I realitat, ja que el follet també es veu afectat per la crisi i ha de fer uns grans esforços per trobar alguna feina, perquè al bosc ja només hi van boletaires.

La història és aparentment senzilla: un follet que, convençut que la seva feina de segles ja no té sentit, intenta trobar-ne una de nova que el satisfaci i que alhora el faci sentir útil. Li ajudaran el carboner Burilla, l'únic amic del follet i que també ha de buscar feina, perquè ningú no compra carbó vegetal ja, i sobretot una noia molt amable de la Societat Protectora d'Animals, que d'entrada ja li diu que no el pot ajudar perquè "els problemes de les criatures

fantàstiques no tenen res a veure amb els problemes dels animals" (p. 32). Malgrat tot, li anirà obrint portes a través de suggeriments: demanar feina a un circ que ha arribat al poble, fer de follet de jardí... Cap no li surt bé i finalment decideix de tornar al seu bosc, on troba un Burilla tan desanimat com ell, perquè la feina que havia trobat i que li agradava, fer d'ajudant d'un mag, l'havia haguda d'abandonar perquè el mag era tan vellet que s'havia hagut de jubilar. Ja diuen que la unió fa la força i, doncs, entre tots dos se'n sortiran.

El realisme de l'obra va lligat a un tema tan d'actualitat com és la necessitat de tanta i tanta gent de trobar una feina; però sobretot a la moralitat, sempre sense gairebé notar-se, com és habitual a l'obra de l'Albanell, que se'n desprèn: la constància acaba per donar resultats. I en aquest cas és claríssim que la constància del follet fa que el conte pugui acabar amb un final d'allò més feliç: "I així va ser com tots dos van tenir feina i van viure feliços i contents. I és que tothom, fins i tot un follet, servim per a alguna cosa." (p. 60). Un final d'allò més apropiat per a un moment en què el desànim fins i tot afecta els

infants, com molt bé sabem els qui ens dediquem a l'ensenyament.

No puc acabar aquesta ressenya sense referir-me a les extraordinàries il·lustracions de la Montse Tobella: a tot color, molt sovint a doble pàgina, d'un realisme que permetrà els infants d'identificar-hi nombrosos animals i plantes, i, sobretot, plenes de moviment i de vida: les cares del follet, sobretot, reflecteixen el seu estat d'ànim i la vitalitat que no l'abandona en cap moment. Un llibre per regalar, i, naturalment, per llegir i mirar més d'una vegada.

(1) Joles Sennell: *El follet Bambalambà*. Ed. Animalibres (Col·lecció "La formiga", 36), Barcelona, 2012. 63 pàgines. Il·lustracions de Montse Tobella.

La punta de la llengua (38)

Per Esteve Pujol i Pons

Al butlletí anterior (el 300!) vam veure unes quantes paraules que tenen sentit diferent, i ben diferent, si pertanyen al gènere masculí o al gènere femení. Posem-ne alguns exemples més, no solament per saber-ho sinó per fer-ne un ús correcte:

EL PLANETA: un cos que gira al voltant del sol... *La Terra, Mart i Júpiter són uns planetes del sistema solar.*

LA PLANETA: el destí, el fat, la fatalitat... *La trista planeta dels pobles nòmades: pelegrinar sense fi.*

EL POLS: batec de les artèries... *Prendre el pols a un malalt*

LA POLS: partícules diminutes de terra o altres matèries... *La pols es posa sobre els mobles.*

EL POST: lloc d'un cos de tropa... *Els soldats van arribar al post per iniciar l'operació militar.*

LA POST: peça de fusta plana gairebé rectangular, prestatge... *La post de planxar. Una post per a posar-hi llibres.*

EL PUDOR: modèstia, decència... *Demostrava un fals pudor davant meu.*

LA PUDOR: mala olor, fortor, catipén... *Les sabates feien una pudor de no dir.*

EL SALUT: salutació, acció de salutar... *Fins i tot li negava el salut.*

LA SALUT: benestar corporal, sanitat, plenitud física i mental... *Tens una salut de ferro.*

EL SON: el fet de dormir, estat fisiològic de descans... *Tenir un son molt fort. Agafar el son.*

LA SON: les ganes de dormir... *A les cinc tinc molta son. Aquesta cançó fa venir la son.*

EL TERRA: paviment, sòl, superfície on ens movem, cable connectat a la massa... *El terra del menjador.*

LA TERRA: planeta on vivim, món... *La Terra és rodona. La terra, el mar i l'aire.*

EL VALL: excavació entorn d'una fortificació... *Van omplir d'aigua el vall del castell per defensar-se.*

LA VALL: depressió ampla entre muntanyes... *La Vall de Núria. La vall del riu Vermell.*

Exposicions

Del 8/9 al 12/10

Col·lectiva de pintors del Maresme

Del 13/10 al 9/11

Josep Aragonès (pintures)

Grup Rauxa

DIUMENGE AMB LLETRES

Diumenge 30 de setembre a les 7 de la tarda al local social. **Vetllada artística, literària, musical...**

A càrrec del **Grup Rauxa** de Gent del Masnou

Entrada gratuïta

TWITTER DE GDM

A part de poder seguir la vida i activitats de la nostra associació des de la pàgina web www.gentdelmasnou.cat, des d'aquest mes també podeu seguir-nos a través del Twitter de GdM.

L'ENDEVINALLA per V.D.R.

*Molt blanca sou, senyora,
sempre blanqueta sereu,
no hi ha festa ni festeta
en què sempre no hi sigueu.*

Resposta: **19 291**

DÓMINO

Curset d'iniciació 17 setembre
Socis 6€, no socis 10€

El dilluns i el dijous de 6 a 8 del vespre.

inscripció a Gent del Masnou de 6 a 2/4 de 9 del vespre
Vocalia Recreativa

Cursos de teatre per a totes les edats

Vine i ... actua!

627630082 (Oriol) · 676334144 (Aina).

Vols ballar swing?

Apunta't al curs de LINDY HOP
Ens trobem el dimecres de 8 a 10
del vespre a Gent del Masnou
Dr. Josep Agell, 9

Informació al 627 728 747

Curset trimestral 5 de ioga

Cursets trimestrals. Sessons d'una hora i mitja, el dimarts de 7 a 2/4 de 9 del vespre
Aprendreu tècniques de meditació, respiració i relaxació.

Curs impartit per Ivet Compañó, professora de Kundalini-ioga.

Classe oberta (gratuïta) el dimarts 18 de setembre, a les 7 de la tarda.
Cal portar una estoreta (o matalasset), tovallola, coixí petit, pareo i roba còmoda.

Preu trimestral: 75 €. Socis 65 €

Inscripcions a Gent del Masnou Tardes laborables, de 6 a 2/4 de 9
Vocalia Recreativa

Arran de sòl

Per Pledebuit

Heu anat mai a passejar arran de mar? Suposo que sí. Però ho heu fet pel costat que va del port en direcció a Barcelona? Doncs si hi heu anat, sabreu el pa que s'hi dóna. Bé, si ho heu fet a peu, ja que, si aneu sobre rodes, és altra cosa.

Aquest passeig, i el de l'altre costat, el que va de l'estació d'Ocata cap a Mataró, sembla que foren fets perquè la gent en gaudís i, mercès als incívics, penques, galtes, barruts, tant-me-fot, vagi bé jo i la resta que es fotin... s'ha convertit en un viacrucis per als vianants.

Oh, i això que hi ha rètols que marquen que la velocitat màxima de les bicicletes ha de ser de 10 quilòmetres/hora. Sí, sí, Déu (no deu) te'n donarà. I a més n'hi ha uns altres, escrits, que diuen que el vianant té preferència. Sí, sí, com no sigui la de ser atropellat.

A més, tots aquests brètols "rodoritzats", quan se t'apropen, et miren des del seu pedestal, amb cara de perdonavides, alhora que amb la mirada et vénen a dir *què hi fots aquí, imbècil, aparta't*.

I quan passen pel teu costat, rabents, no et belluguis, estigues com un estaquirot, d'aquells que en l'idioma de ponent en diuen un *don Tancredo*, ja que, si et mous un xic (com per exemple: per esquivar una merda o un bassot), ja te la poden haver fotut, i després vés a buscar ous a vendre.

Ja ho he recomanat més d'un cop, ara que estem en temps de crisi (econòmica, moral, cívica, etc.), els nostres edils podrien aprofitar-ho per treure uns calerons posant multes. A part, a més de la patuleia esmentada, també pots topar o, millor dit, topen amb tu, encara que el mal sigui molt menor, tots aquells qui van pel carrer, com ara diuen, *al seu rotllo*, *a la seva bola*. Vull dir tots els qui van pel carrer sense mirar res que no sigui el seu mòbil i tota la seqüela de succedanis que hi ha. O bé els qui van amb els auriculars (escoltant fregits) i, és clar, com que tenen el cap en un altre lloc, doncs ni et veuen.

I no parlem dels qui van amb auriculars i mòbil alhora ja que, per a ells, al món en què viuen, tu no hi ets.

O sigui que, convilatans, avui dia és un veritable perill sortir a passejar, de compres o el que vulguis (a peu, és clar). Potser ens haurem de *rodoritzar* tots i així... així ens la fotrem més grossa. Mira, potser així uns quants anirien cap al prestatge o a rostir i, ja que la majoria que hi anirien serien els avis, doncs el ministeri corresponent s'estalviaria uns quants calerons.

Com que, quan llegireu aquestes ratlles, elucubracions estiuenques, ja serà al setembre, molts, els qui tenen la sort de treballar (i cobrar), ja seran a la feina; i la mainada serà o estarà a punt de tornar a col·legi, s'haurà reduït força la gent que circula (a peu o sobre rodes) i, és clar, com que semblarà que no hi ha problema, fins a l'estiu que bé.

Apa, bup, bup.

La cuina de l'Antònia El cullerot

Pa de carn

Com que ja tornem a la dinàmica del dia a dia... que si horaris, poc temps, molta feina.... aquí teniu una recepta per a la canalla ben fàcil de fer!

Ingredients

1 kg de carn picada, 2 grans d'all, 250g de ceba, 1 pastanaga, 150g de pa ratllat, 60g de formatge ratllat, 1 polsim de pebre i 1 polsim de sal

Preparació

Introduïu la carn en un bol amb la ceba finament tallada, la pastanaga ratllada, l'all picat, sal, pebre, el formatge i el pa ratllat.

Barregeu-ho tot amb les mans fins aconseguir una massa homogènia.

Aboqueu la barreja en motlles d'una ració (de silicona i amb la forma més divertida que vulgueu) i coeu-ho al forn preescalfat a 200°C, durant aproximadament 35 minuts.

Deixeu-ho refredar completament i desemmotlleu-ho.

Ho podeu acompanyar amb unes verdures, patates, puré...

el cullerot

El Masnou, Sant Felip, 45 · 93 540 97 41
Badalona, Canonge Baranera, 75 · 93 384 43 51
Igualada, Rambla Nova, 29 · 93 804 22 25

www.elcullerot.cat

elcullerot@hotmail.com

De tot per a la cuina

L'ESTELADA

El primer cop que una bandera catalana amb l'estel va aparèixer en públic fou al balcó de la seu de la Lliga Nacionalista Catalana a París. En fou el creador Vicenç A. Ballester i Camps (Barcelona 1872 – el Masnou 1938).

La bandera estelada, tal com la coneixem, neix de la necessitat de la creació d'una bandera de combat i pren forma definitiva l'any 1918. La quadribarrada tradicional quedava curta per a les aspiracions catalanes, per tant, l'estelada, es convertia en la nova bandera de la Catalunya lluitadora per la independència.

L'estel blanc solitari simbolitza la llibertat i, en la bandera, la independència del país que representa. **El triangle** equilàter representa l'estabilitat.

Les banderes d'estats independents o dels qui ho volen ser, en moltes hi sovintegen estels. Cuba, antiga colònia espanyola fins a l'any 1898 i la seva lluita per la independència era ja seguida pels catalanistes del segle XIX.

Prenent, doncs, com a model la bandera de Cuba, Ballester, que hi residí temporalment va impulsar el disseny definitiu de la bandera del triangle i l'estel.

Els colors tenen la mateixa simbologia que els dels ideals de la revolució francesa, posteriorment adoptats a la banderes dels EUA i de Cuba, així com en molts altres països. **El triangle blau** representa el blau del cel (la humanitat) on al bell mig llueix l'**estel blanc** (la llibertat).